

Arrest

nr. 306 490 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. WALPOT *loco* advocaat B. LOOS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 13 oktober 2021, dient op 14 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 11 april 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 17 maart 2023.

1.3. Op 22 mei 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtoun te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent afkomstig uit het dorp Qala Sarfaraz Khan gelegen in het district Qarghayi,

provincie Laghman. U woonde daar samen met uw ouders, broers en zussen. U werkte twee tot twee jaar en half als chauffeur en reed uw routes tussen Qarghayi en Char Bagh met uw zarang.

U verklaarde dat u op een avond naar huis reed met uw zarang en u vier personen meenam die u langs de weg zag staan in Q.K. (...). U stopte in uw dorp en ze vroegen of u even met hen wou meegaan, maar u weigerde dit. Ze namen u mee naar de rivier en stelden u enkele persoonlijke vragen. Ze zeiden dat u naar hen moest komen als ze u 's avonds zouden contacteren. U weigerde dit eerst, maar nadat ze u bedreigden met de dood gaf u toe aan hun verzoek. Ze zeiden dat ze u zouden bellen en dat wanneer u niet zou opnemen of luisteren uw volledige familie vermoord zou worden. U lichtte daarna onmiddellijk uw ouders in over wat er gebeurde. Uw moeder dacht erover na om eventueel te verhuizen, maar uw vader vond dit geen goed idee. De vierde dag na het incident met de taliban belden de taliban u 's avonds op met de boodschap om hen ergens op te pikken en naar Char Bagh te vervoeren. U werkte daarna een maand en half voor hen en hebt zeven of acht keer voor hen gewerkt. De laatste keer dat u hen vervoerde kwam u langs een cricketveld in Now Abad Safat Khan en u zag dat er achter kleine planten soldaten van de overheid verstopt zaten. U liep weg waarop u beschoten werd door de soldaten en vluchtte naar het dorp iets verderop waar uw maternale tante woonde. Uw vader liet weten dat u binnen moest blijven en de volgende avond bleek dat de taliban op zoek waren naar u en die avond waren langs geweest. De volgende avond kwamen de taliban opnieuw naar uw huis met de vraag waar u was en ze doorzochten uw huis. De avond daarop doorzochten ze uw huis en namen uw broer S. (...) mee. Vier of vijf dagen na het incident nabij het cricketveld heeft uw familie beslist dat u beter Afghanistan kon verlaten.

Uit uw verklaringen bleek dat u omstreeks de zomer van 2021 uit Afghanistan bent gevlucht. U reisde vervolgens via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Frankrijk naar België, waar u op 13 oktober 2021 toekwam. U diende op 14 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek kwam uw maternale oom die voor de overheid werkte te weten wat er gebeurd was en hij verdacht u ervan de taliban geholpen te hebben aangezien zijn zoon door de taliban werd doodgeschoten. Hij zei enkele maanden voor uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS tegen uw moeder dat hij wraak zou nemen op u omdat hij u verdacht van verklikking en de dood van zijn zoon. Momenteel is uw oom ook gevlucht uit Afghanistan. Daarnaast werd uw vader vier of vijf dagen na uw vertrek opgepakt door de overheid en hij zat drie of vier maanden in de gevangenis. Sinds de machtsovername is hij terug vrij, maar hij komt amper buitenshuis aangezien de imam van de moskee na een tijdje zei dat hij voorzichtig moest zijn aangezien er nog steeds over uw problemen werd gesproken en ze dus mogelijk iets tegen uw vader konden doen. Tevens werd uw broer in zijn been geschoten door onbekende mensen een tijdje geleden toen hij onderweg was naar huis. Een maand of twee maanden na uw vertrek werd er een dreigbrief bezorgd bij u thuis.

U verklaarde ook niet terug te kunnen keren naar Afghanistan omwille van verwestering omdat u hier sigaretten rookt, omgaat met vrouwen en vrienden, niet altijd bidt en mensen op de hoogte zijn van uw verblijf in Europa via uw moeder en sociale media en u hierdoor als ongelovig gepercipieerd kan worden.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopie van een dreigbrief, een kopie van uw taskara, foto's van uw broer die gewond is en uw originele arbeidsovereenkomsten van uw job in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden opgemerkt dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde bij de registratie van uw verzoek bij DVZ dat u op het moment van uw aankomst in België minderjarig was (zie: fiche NBMV). Op basis van een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 3 november 2021 werd geconcludeerd dat u 21,5 jaar was met een standaarddeviatie van twee jaar. Bijgevolg oordeelde het CGVS dat er in uw hoofdte geen steunmaatregelen verleend dienen te worden omwille van de door u verklaarde minderjarigheid aangezien uit het voornoemde leeftijdsonderzoek blijkt dat u al meerderjarig was op het moment van uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België. Voor het overige heeft u géén elementen kenbaar gemaakt waaruit uw eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, noch heeft het Commissariaat-Generaal dergelijke noden in uw hoofdte kunnen vaststellen.

Gelet op het voorgaande kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een

persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient er gewezen te worden op het feit dat op een verzoeker om internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker bijgevolg correcte verklaringen verwachten in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute, alsook over zijn precieze vluchtmotieven. In het kader hiervan stelde het CGVS vast dat u nalaat een duidelijk zicht te geven op uw werkelijke leeftijd, een elementair onderdeel van uw identiteit. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 14 oktober 2021 aan dat u op dat ogenblik 16 jaar was. Echter werd vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), dat uw minimumleeftijd hoger ligt dan wat u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 3 november 2021 reeds een leeftijd had van ouder dan achttien jaar, waarbij 21,5 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Een noemenswaardig verschil. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS volhardde u in uw verklaring over uw leeftijd en stelde u op dat moment 17 jaar te zijn, een leeftijd die niet in overstemming te brengen valt met het resultaat van het leeftijdsonderzoek (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 17/03/2023, p. 4). U wenste verder geen opmerkingen te geven over het resultaat van het leeftijdsonderzoek en u gaf te kennen dat uw leeftijd op uw taskara wordt vermeld, u zei dat u in 1393 geboren was en ook uw ouders u vertelden dat u zo oud was (CGVS, p. 4). Volgens uw taskara zou u 9 jaar zijn geweest in 1393. Dit kan niet kloppen gelet het resultaat van het leeftijdsonderzoek. Dit werpt bijgevolg ook twijfels op over de authenticiteit van uw taskara. Hoe dan ook kan uw taskara niet weerhouden worden als een afdoende bewijs van de door u aangegeven leeftijd. Zo blijkt uit objectieve informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat in Afghanistan allerlei documenten gezien de hoge graad van corruptie in het land, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt, hetgeen de bewijswaarde van Afgaanse documenten danig relativeert. Bovendien wordt de leeftijd op een taskara in veel gevallen, bij gebrek aan documenten die de exacte leeftijd van de persoon kunnen bewijzen, aangegeven louter op basis van de fysieke verschijning van de houder van het document zodat deze slechts indicatief is. De vaststelling dat u de Belgische asieldiensten trachtte te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent geeft blijk van bedrieglijke intenties en ondergraaft uw algehele geloofwaardigheid.

Ten tweede slaagde u er niet in om de redenen waarom u Afghanistan ontvluchtte aannemelijk te maken. Zo wist u het CGVS niet te overtuigen van de waarheidsgetrouwheid van het vluchtrelaas dat u voor de Belgische asielinstanties vooropstelde, en wel hierom.

Allereerst kan er opgemerkt worden dat u geen plausibel beeld kon schetsen over het verloop van de door u aangehaalde verklaringen. U verklaarde namelijk dat u de vier personen had meegenomen omdat u dacht dat het mensen waren die op bezoek gingen bij iemand (CGVS, p. 14). Het is echter niet aannemelijk dat u nietsvermoedend deze vier personen zou hebben meegenomen aangezien u dit nog nooit eerder voordien deed (CGVS, p. 14). Daarentegen gaf u wel aan op de hoogte te zijn van de aanwezigheid van de taliban en dit 's avonds en 's nachts aangezien u hen al had gezien op deze momenten (CGVS, p. 8-9, 21). U was u zich er dus van bewust dat de taliban aanwezig kon zijn op dat uur, maar toch nam u het risico om deze onbekende passagiers mee te nemen (CGVS, p. 14). Waarbij u eerst zei geen idee te hebben dat ze lid waren van de taliban, zei u iets later dat u hen geen vragen durfde te stellen aangezien ze wapens bijhadden (CGVS, p. 15). Dit vormt een vreemd element in uw verklaring aangezien u eerder zegt dat u dacht dat het mensen waren die op bezoek gingen waarvan verwacht wordt dat ze geen wapens bij zich dragen. Er kan verwacht worden dat een chauffeur die de situatie in de regio kent vermoedens kon hebben dat een groepje van vier gewapende mannen 's avonds laat op de baan wellicht talibanstrijders waren en geen gewone burgers aangezien u ook op de hoogte was van de aanwezigheid van de taliban in uw regio (CGVS, p. 8-9, 21). Uw verklaringen hieromtrent komen ongeloofwaardig en onsamenhangend over en maken dat er meteen verdere vragen worden gesteld bij het vervolg van het door u aangehaalde asielrelaas.

Zo is het ook zeer merkwaardig dat de taliban net u in vertrouwen nemen om deze opdracht uit te voeren. De vraag rijst namelijk waarom de taliban net u nodig hebben voor hun vervoer naar bepaalde plaatsen. Het lijkt immers niet meer dan logisch dat een dergelijke goed georganiseerde groepering zelf beschikt over vervoersmogelijkheden. Voorts had u zelf nooit eerder contact met de taliban. Meer nog, u kwam zelfs uit een overheidsgezinde familie met verschillende familieleden die voor de overheid werkten (CGVS, p. 6-8). Zelf kon u ook geen afdoende verklaring geven over waarom de taliban net u wouden voor hun vervoer (CGVS, p. 15, 21). Wanneer u gevraagd werd waarom de taliban deze taak aan u toevertrouwden zei u dat ze u en uw familie zouden doden indien u iets zou doorvertellen (CGVS, p. 17). Dit verklaart evenwel niet waarom u die opdracht per se moest uitvoeren. Het is vreemd dat de taliban u met deze bedreiging zouden vertrouwen met onder andere de informatie van hun locatie en verplaatsingen (CGVS, p. 10-11). Het is dus onaannemelijk

dat de taliban zo'n groot risico zouden nemen om u toe te vertrouwen met deze taak waarbij ze informatie over hun locatie delen en dit louter voor hun vervoer zonder meer.

Daarnaast maakte u pas melding van een dreigbrief in uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS, p. 13-14). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, zei u dat u pas besepte bij DVZ dat documenten belangrijk kunnen zijn als ondersteuning voor uw asielrelaas en dat u er daarom nog niet eerder naar had gevraagd (CGVS, p. 13-14). Het is zeer opmerkelijk dat uw ouders u pas inlichten over deze dreigbrief wanneer u er zelf naar vraagt. Wanneer vervolgens werd gevraagd waarom uw ouders u daarover niet eerder inlichtten, zei u dat uw ouders geen idee hadden dat dit belangrijk kon zijn (CGVS, p. 13-14). Meer nog, ze namen de dreigbrief niet serieus terwijl er al een zoon van hen meegenomen werd door de taliban en u bent moeten vluchten (CGVS, p. 13-14). Gezien de ernst van de situatie kan op zijn minst verwacht worden dat uw ouders u hierover al iets gezegd hadden.

Verder wist u geen consistente verklaringen af te leggen over de dreigbrief. Zo is de datum op de dreigbrief 07/03/1400 (in westerse kalender 28/05/2021). Echter beweerde u te zijn vertrokken uit Afghanistan in de zomer van 2021 (CGVS, p. 9). Ook bij de fiche NBMV (dd 14/10/2021) verklaarde u dat u ongeveer vijf maanden onderweg was wat dus ook een vertrek in mei aanwijst. Toch zegt u dat u de dreigbrief ongeveer één tot twee maanden na uw vertrek ontving wat zou wijzen op een vertrek in maart-april 2021 (CGVS, p. 13). De datum op de dreigbrief klopt dus niet met uw verklaringen en plaatst bijgevolg eveneens vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook over de ontvoering van uw broer wist u geen eensluidende verklaringen af te leggen bij de verschillende asielinstanties. Zo verklaarde u bij de fiche NBMV dat uw broer vier maanden daarvoor vermist raakte. Dit zou dus betekenen dat uw broer een maand na uw vertrek ontvoerd zou zijn aangezien u daar ook verklaarde dat u vijf maanden daarvoor gevlucht bent uit Afghanistan. Echter verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw broer nog werd ontvoerd toen u bij uw maternale tante onderdook in Afghanistan en dus voor u bent gevlucht uit Afghanistan (CGVS, p. 11). Dergelijke inconsistentie draagt niet bij aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op voorgaande kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw gedwongen tewerkstelling voor de taliban en de daaropvolgende beschuldigingen van spionage. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de verdere problemen die hieruit zouden voortgevloeid zijn, zoals deze met uw ooms en de beschieting op uw broer. U verklaarde namelijk dat u problemen kreeg met uw ooms langs moederszijde omwille van uw samenwerking met de taliban (CGVS, p. 11-13). Over de beschieting van uw broer gaf u aan dat het wellicht uw ooms of de taliban waren die hiervoor verantwoordelijk waren aangezien jullie met niemand anders problemen kenden (CGVS, p. 12). U veronderstelde dus dat deze beschieting ook verband houdt met de door u vooropgestelde asielmotieven.

Tot slot haalde u ook aan dat familieleden hebt die gewerkt hebben met de vorige Afghaanse overheid (CGVS, p. 6). Uit de beschikbare informatie (het EUAA rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw ooms en neven gedood of gevlucht zijn (CGVS, p. 6, 10-12, 22).

Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problematische situatie van uw ooms en neven plausibel is.

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken (CGVS, p. 6, 10-12, 22). U haalde daarenboven op geen enkel moment een vrees aan in verband met de tewerkstelling van uw familieleden bij de vorige Afghaanse overheid.

Al deze elementen samen leiden dan ook tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel

risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments

van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist an_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA

rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat bijgevolg na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u onvoldoende concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf onvoldoende concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht echter geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naar aanleiding van het feit dat u aanhaalde niet meer terug te kunnen naar Afghanistan omdat u hier sigaretten rookt, omgaat met vrouwen en vrienden en mensen op de hoogte zijn van uw verblijf in Europa via uw moeder en sociale media (CGVS, p. 22-23), dient er tot slot in het kader van verwestering op gewezen te worden dat het enkele feit dat u Afghanistan ontvluchtte en in België verbleef, op geen enkele manier aantoont dat u een nadelige behandeling zal moeten ondergaan bij terugkeer, noch dat uw huidige levensstijl deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren in Afghanistan. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht enkel nog aan dat u ook niet meer zou bidden, maar dit is niet afdoende aangezien u hiervoor louter de reden gaf dat u hier niet herinnert wordt aan de gebedsoproepen en daarvoor nog verklaarde praktiserend moslim te zijn (CGVS, p. 5, 22). U uitte verder geen enkel bezwaar tegen het gebed.

De door u neergelegde documenten, namelijk een kopie van een dreigbrief, een kopie van uw taskara, foto's van uw broer die gewond is en uw originele arbeidsovereenkomsten van uw job in België, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw taskara werd hierboven reeds inhoudelijk besproken. Ook de dreigbrief en de foto's van uw broer die gewond is kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegeschreven indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen wat hier geenszins het geval is gebleken. Dit geldt des te meer voor Afgaanse documenten, zoals uw dreigbrief, aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude. Hierbij moet worden benadrukt dat een dergelijke dreigbrief op eenvoudige wijze kan worden gefabriceerd. U legde bovendien slechts kopieën neer waarvan de bewijswaarde sowieso al gering is. Tevens kan er aan de foto's van uw broer die gewond is geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijk escenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Uit deze foto's kan verder niet worden opgemaakt op welke wijze deze wonde werd toegebracht, alsook werden er geen medische attesten voorgelegd die aantonen dat het weldegelijk om een schotwonde ging. Daarnaast kan uit de foto's van uw gewonde broer niet onomstotelijk opgemaakt worden dat de afgebeelde persoon wel degelijk uw broer is. Tevens dient er opgemerkt te worden dat zelfs indien uw broer zou beschoten zijn, er geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden die daar volgens u toe geleid zouden hebben. Het komt u als verzoeker toe om zicht te bieden op de werkelijke omstandigheden waarin uw familielid verwondingen zou hebben opgelopen. Verder tonen uw arbeidsovereenkomsten die u sloot in België louter aan dat u werkt in België. Deze hebben verder geen meerwaarde in uw ongelooftwaardig bevonden vluchtrelaas.

U maakte via uw advocaat nog enkele opmerkingen over omtrent uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Deze opmerkingen worden aanvaard maar wijzigen op zich niets aan voorgaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en artikel 57/1, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 *iuncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van artikel 10, derde lid, b) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur alsook van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker, volgens de inventaris, volgende stavingstukken:

- “1. Bestreden beslissing;
2. BJB attest;
3. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
4. Attest van de Afghaanse Ambassade;
5. Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;
6. UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan* November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
7. Verklaring van Mevrouw SCHOUKENS Rita dd. 07/06/2023;
8. Screenshot TikTok Video dd. 07/06/2023;
9. Screenshot TikTok Video dd. 24/04/2023;
10. Screenshot TikTok Video dd. 04/01/2023;
11. Screenshot TikTok Video dd. 14/04/2023;
12. Screenshot TikTok Video dd. 02/08/2022;
13. Screenshot TikTok Video dd. 12/12/2022.”

3. Nieuwe stukken

3.1. Verweerder legt op 1 maart 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8) op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;
- CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023.

Daarnaast verwijst verweerder in zijn aanvullende nota, met vermelding van de weblink, naar volgende stukken waaraan reeds werd gerefereerd in de bestreden beslissing:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023;
- EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022.

3.2. Verzoeker brengt door middel van een aanvullende nota van 6 maart 2024, zoals blijkt uit de erin opgenomen inventaris, volgende nieuwe elementen ter kennis van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad):

- “1. de tazkara van A. (...), de broer van de moeder van verzoeker
2. een certificaat van de politietraining van A. (...)
3. een bewijs van de job bij de politie van A. (...)
4. een certificaat van de politieopleiding van A. (...)
5. de politiebadge van A. (...) (achterkant)
6. de politiebadge van A. (...) (voorkant)
7. de politiebadge (voorkant) van M.N. (...), een andere broer van de moeder van verzoeker
8. een tewerkstellingsbewijs (politie) van M.N. (...)
9. een tewerkstellingsbewijs (politie) van M.N. (...) (hoort bij n° 8)
10. de politiebadge van M.N. (...) (achterkant van n°7)
11. een schriftelijke toestemming tot verlof (politie) van M.N. (...)
12. het arbeidscontract (politie) van M.N. (...)
13. de tazkara van M.N. (...)
14. de ID-kaart van S. (...), de man van de zus van de moeder van verzoeker
15. een certificaat van de politietraining van S. (...)
16. een schriftelijke toestemming tot verlof (politie) van S. (...)
17. de politiebadge van S. (...) (voorkant)
18. de politiebadge van S. (...) (achterkant)
19. de politiebadge van Z.K. (...), een derde broer van de moeder van dhr. A. (...)
20. de bankkaart (enkel voor politiemensen) van Z.K. (...)
21. een certificaat van speciale verdienste binnen de politie (humanitaire hulp aan burgers) van Z.K. (...)
22. een certificaat van de politieopleiding van Z.K. (...)
23. een certificaat van een specifieke technische opleiding binnen het Ministerie van Defensie van Z.K. (...)
24. de tazkaras van verzoekers ouders
25. de tazkaras van verzoekers broers en zussen

- 26. een certificaat van de politietraining van Sh.U. (...), de zoon van de zus van de vader van verzoeker
- 27. de bankkaart (enkel voor politiemensen) van Sh.U. (...)
- 28. de ontslagbrief (omwille van verwondingen, opgelopen in dienstverband) van J. (...), de man van de dochter van de zus van de moeder van verzoeker (en de broer van S. (...))
- 29. de bankkaart (enkel voor politiemensen) van J. (...)
- 30. Asylos
- 31. Video met vriendin
- 32. Correspondentie sociaal assistent dd. 28/02/2024
- 33. Loonfiches en arbeidscontract
- 34. Video's en foto relatie".

3.3. Verzoeker brengt door middel van een aanvullende nota van 7 maart 2024 ook nog volgende nieuwe elementen ter kennis van Raad:

"1. Verklaring van de heer L.J. (...), met kopie van zijn identiteitskaart".

3.4. Verzoeker brengt door middel van een aanvullende nota van 8 maart 2024 de vertalingen bij van de stukken die werden neergelegd bij de eerste aanvullende nota. Het betreffen vertalingen van 24 stukken.

4. Terechtzitting

4.1. Voor de terechtzitting, op 6 maart 2024, wordt in een schrijven gevraagd om de zaak te behandelen achter gesloten deuren daar verzoeker recent voor het eerst kenbaar heeft gemaakt op mannen te vallen en bereid is hierover te spreken in de rechtbank. Er wordt gesteld dat de reden waarom hij dit tot nog toe verborgen hield uit vrees voor de reactie van de andere Afghanen in het opvangcentrum was. Hij geeft aan dat het daarom onmogelijk zou zijn voor hem om openlijk over zijn geaardheid te spreken in het bijzijn van andere Afghanen in de terechtzittingszaal. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om zijn zaak als laatste te behandelen zodat hetzelfde doel kan worden bewerkstelligd.

Ter terechtzitting gaat verzoeker ermee akkoord om zijn zaak als laatste te behandelen in plaats van achter gesloten deuren. Er zijn geen andere verzoekers meer aanwezig in de zittingszaal op het moment dat de zaak wordt behandeld.

4.2. Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat hij een relatie heeft met J., een man. Hij stelt dat hij in een discotheek werd gefilmd en dit filmpje verspreid werd in zijn dorp, dat nu iedereen denkt dat hij de islam heeft verlaten. Hij vervolgt dat hij een relatie met een jongen heeft, dat dit slecht is, dat zijn familie hem gewaarschuwd heeft dat hij nooit meer moet terugkeren. Hij verklaart dat hij angst heeft in het centrum en dat hij meestal bij zijn vriend verblijft. Hij stelt dat hij in het centrum lastiggevalen wordt en dat de jongens zeggen dat hij moet stoppen met zijn relatie. Zijn vriend L.J. is aanwezig op de terechtzitting.

4.3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op grond van artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op

een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, §3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5.2. In de aanvullende nota van 6 maart 2024 kan onder meer gelezen worden wat volgt:

“12. Verzoekers seksuele oriëntatie

Verzoeker wenst, waar hij voorheen nog nooit over sprak, aan te geven dat hij zich sinds zijn aankomst in België zoekende is naar zijn seksuele oriëntatie. Hij had, ongeveer een jaar geleden, voor het eerst een relatie met een meisje. Hij leerde haar kennen tijdens een nachtje uit in Mechelen, maar deze relatie was kortstondig en duurde slechts een week. Verzoeker voegt een video toe waarin hij te zien is met het meisje in kwestie (stuk 31).

Verzoekers zoektocht naar zijn identiteit, waar zijn geaardheid uiteraard een fundamenteel deel van uitmaakt, was zeer moeilijk. Hij had steeds angst om zijn gevoelens uit te drukken in het bijzijn van andere Afghanen of ten aanzien van zijn familie, uit vrees voor hun reactie. Ook in gesprekken met de begeleiding in het opvangcentrum kon men nooit iets ontwaren van verzoekers moeilijkheden hieromtrent. Dit blijkt expliciet uit de correspondentie van verzoekers sociaal assistent met verzoekers raadsman (stuk 32).

Er zijn immers vaak andere Afghanen aanwezig of er wordt gebruik gemaakt van een Afghaanse tolk, wat maakt dat verzoeker nooit iets kon aangeven over zijn zoektocht naar zijn seksuele oriëntatie. Hij deed er alles aan om onder de radar te blijven en geen negatieve aandacht van andere Afghanen te trekken.

Hier kwam zeer recent, op woensdag 28 februari 2024, verandering in tijdens een gesprek met zijn sociaal assistent (stuk 32):

“Tot nu toe had ik altijd met Uw in titel genoemde cliënt gecommuniceerd in het bijzijn van een door hemzelf gekozen medebewoner van ons opvangcentrum die daarbij dan als tolk van dienst optrad, maar vandaag heb ik hem eigenlijk voor het eerst eens alleen gesproken (met een professionele telefonische tolk), en hierbij is wel het één en ander aan het licht gekomen.”

In plaats van een tolk die persoonlijk aanwezig was werd er gebruik gemaakt van een telefonische tolk wat de drempel om over zijn geaardheid te spreken gevoelig verlaagde. In het gesprek kwam aan het licht dat hij reeds geruime tijd een Antwerpse nachtclub frequenteert die gericht is op de holebigemeenschap. Bovendien, gaf hij aan intussen ruim een maand, een relatie te hebben met een Belgische man. Ze leerden elkaar kennen in die nachtclub.

De sociaal assistent nam contact op met de vriend van verzoeker die verklaarde inderdaad een prille maar tegelijk wel intense liefdesrelatie te hebben opgebouwd met verzoeker (stuk 32). Verzoeker legt ook enkele video's voor waar ze samen op te zien zijn en hun relatie op beleven (stuk 34).

De geaardheid van verzoeker brengt desgevallend een onderscheiden risico met zich mee in geval van terugkeer naar Afghanistan, alsook in samenhang met de risicofactor verwestering of politiek-religieus verraad.

Verzoeker kwam als 19-jarige jongere (volgens het leeftijdsonderzoek) alleen aan in België. Het feit dat hij deze informatie niet eerder heeft gedeeld, is verschoonbaar. Als jongere en jongvolwassene vraagt het een proces vooraleer men een bi- of homoseksuele geaardheid aan de buitenwereld durft delen. Dit geldt des te meer indien men afkomstig is uit een uiterst homofobe omgeving.

In het rapport Beyond Proof bevestigt UNHCR:

“Research shows that stigma, a sense of shame and/or a fear of rejection by one's family and community, can inhibit disclosure of relevant information. In particular, applicants applying for international protection based on gender, sexual and gender-based violence, or their sexual orientation and/or their gender identity may feel ashamed and/or fearful of rejection by family and community.” [1]

Verzoeker wenst erop te wijzen dat deze nieuwe informatie bijkomend onderzoek van het CGVS verdient, in een serene omgeving waar de tijd kan worden genomen om verzoeker hierover vrijuit te laten praten, en waar bijkomende vragen kunnen worden gesteld. Uw Raad is hiervoor niet de meest geschikte plaats, gezien spreken over seksuele oriëntatie in een rechtszaal tegen een rechter en griffier voor een jongvolwassene die nog steeds zoekende is zeer intimiderend is.”

In de als stuk 32 bijgevoegde “Correspondentie sociaal assistent dd. 28/02/2024” staat te lezen:

“Tot nu toe had ik altijd met Uw in titel genoemde cliënt gecommuniceerd in het bijzijn van een door hemzelf gekozen medebewoner van ons opvangcentrum die daarbij dan als tolk van dienst optrad, maar vandaag heb ik hem eigenlijk voor het eerst eens alleen gesproken (met ene professionele telefonische tolk), en hierbij is wel het één en ander aan het licht gekomen.

Blijkt immers dat dhr. A. (...) momenteel een liefdesrelatie heeft met een Belgische man, ene J. (...).

In bijlage treft U een foto en een paar video's aan van de avond waarop ze mekaar in een Antwerpse club leerden kennen, zo ongeveer een maand geleden.

Uw cliënt was daar met een Afghaanse vriend van hem, en het is deze vriend die de beelden genomen heeft. Ik heb die J. (...) daarstraks even aan de lijn gehad, en hij bevestigde me onomwonden dat hij een nog prille maar tegelijk wel ineens al stevige liefdesrelatie heeft met dhr. A. (...).

Ze zouden het serieus menen, en dhr. A. (...) zou ook al een paar keer blijven slapen zijn bij J. (...).
J. (...), die in de security-sector werkt, zou proberen verlof te krijgen om op 08/03 a.s. met dhr. A. (...) mee te gaan naar de RvV.
Hij is bereid daar tegenover de rechter alles eerlijk uit de doeken te doen over zijn relatie met dhr. A. (...).
Mij lijkt het dan ook aangewezen dat de zaak van Uw cliënt als laatste behandeld wordt door de rechter, om te voorkomen dat er nog een hele reeks andere Afghanen zitten mee te luisteren.
Ik weet niet of U dat kan bewerkstelligen?

Het zou de eerste keer in zijn leven zijn dat dhr. A. (...) een homoseksuele relatie heeft.
Eerder zou hij enkel één keer iets met een meisje gehad hebben.
Dit zou echter niet lang geduurd hebben, slechts één week, ongeveer een jaar geleden, en het zou om een Belgisch meisje gaan dat meneer tijdens een nachtje uit in Mechelen had leren kennen.
In bijlage treft U een video aan van dhr. A. (...) en dat meisje.
De Afghaanse vriend met wie hij in het weekend altijd uitgaat en die de beelden van dhr. A. (...) en J. (...) gemaakt heeft, is ook te zien op de video.

Zoals kan afgeleid worden uit de betrokken beelden en info, gaat dhr. A. (...) hier in België dus zeer regelmatig uit, drinkt hij daarbij al eens alcohol en rookt hij, en heeft hij romantische/seksuele relaties.

Hij zei me dat hij zijn roken en drinken wel probeert te beperken tot enkel het weekend, omwille zijn grote focus op fitness.
Uw cliënt is inderdaad intensief met zijn lichaam bezig, en dat werpt ook duidelijk zijn vruchten af, want toen hij hier aankwam in 2021 was hij misschien nog niet half zo breed gebouwd als tegenwoordig.
Ramadan zou hij alleen maar in het zicht van zijn Afghaanse medebewoners hier in het opvangcentrum meedoen, daarnaast niet.
Dhr. A. (...) blijkt al bij al dus een pak geïntegreerder/verwesterder dan ik ooit had durven vermoeden.
Hier in het opvangcentrum gedraagt hij zich dan ook braafjes en eerder onder de radar, wellicht om geen (negatieve) aandacht van andere Afghanen aan te trekken.
In een volgende mail geef ik U nog de beloofde toelichting bij de stukken die ik U gisteren in dit dossier overmaakte, en in een derde bericht stuur ik U nog extra bewijsstukken door."

In de aanvullende nota van 7 maart 2024 stelt verzoeker dat hij als nieuw element bijkomend bewijs van zijn seksuele oriëntatie wenst bij te brengen en betoogt hij als volgt:

"Verzoeker wenst een schrijven bij te brengen van zijn vriend, de heer L.J. (...), met wie hij sinds kort een romantische relatie onderhoudt. In deze brief omschrijft de heer L. (...) hoe de romance ontstond en hoe zij er beiden instaan (stuk 1):

"We hebben mekaar leren kennen in een danscafé genaamd H. (...) te F. (...), Antwerpen op 17/02/2024.
Ik zag hem met zijn vrienden buiten staan en merkte hem meteen op waardoor ik zijn aandacht probeerde op te eisen via zijn vriend (N. (...)).

S. (...) was op dat moment naar mijn gevoel zeer verlegen om met mij een gesprek te starten en dit was ook de eerste keer dat ik hem in het Hessenhuis opmerkte. Met alle eerlijkheid, mocht ik hem eerder gezien hebben had ik zeker en vast net hetzelfde gedaan omdat hij zowel innerlijk als uiterlijk aan mijn type omschrijft.

Hierna ben ik subtiel naar hem toe gestapt en ben ik met hem beginnen praten waardoor ik meteen een klik voelde en zijn nummer heb gevraagd om verder af te spreken.

Door de nacht heen zijn we spontaan beginnen dansen en heb ik de stap gezet naar het zoenen toe. Die nacht is hij dan ook blijven slapen ter uitnodiging van mij.

Hierna hebben we meermaals afgesproken met hier en daar een etentje waarna dit zelfs is uitgedraaid tot vaak samen overnachten bij mij thuis.

Op dit moment kennen we mekaar bijna een maand en zijn we tot slotte een relationele relatie begonnen."
Sinds dan ziet het koppel elkaar geregeld en proberen ze zo vaak als mogelijk in elkaars gezelschap te zijn (stuk 1):

"De momenten dat ik vrij ben brengen we samen de dagen door en blijft hij ook overnachten.

Bij deze wil ik erbij benadrukken dat wij zoals elke normale relationele relatieband ook het sensuele erotische gedeelte samen beleven.

Communiceren doen we in het engels, maar ik probeer hem ook wat Nederlands te leren wat hij ook probeert op te vangen door het zelf uit te spreken.

De dagen die we doorbrengen samen proberen we heel wat te doen samen zoals koken, weggaan met mijn vrienden zowel als zijn vrienden, wandelen, enzo...

Ik voel zeer sterk zijn motivatie en liefde om in deze maatschappij verder door te groeien samen met mij en hij streeft er echt naar om zijn Nederlands en leven op te bouwen in België.

Ik probeer hem hier en daar te helpen waar nodig op het gebied van advies en hoe de samenleving werkt binnen deze maatschappij."

De heer L. (...) maakt verzoeker intussen ook verder wegwijs in onze samenleving. Het leven dat verzoeker leidt staat dan ook diametraal tegenover alles wat binnen de traditionele normen en waarden in Afghanistan valt. Het valt dan ook onmogelijk in te zien hoe zij zich met zijn huidige levensstijl zou kunnen conformeren aan het Afghanistan onder de Taliban. Bij gebrek hieraan loopt hij echter een reëel risico op vervolging zoals ook uiteengezet in het verzoekschrift en de eerste aanvullende nota.

Tot slot wenst verzoeker nog op te merken dat de heer L. (...) overweegt verzoeker voor te stellen aan zijn ouders, wat toch duidt op de ernst van de relatie (stuk 1):

“Zowel mijn vrienden als mijn huisgenoten zijn hiervan getuige dat hij zeer vaak met mij de dagen doorbrengt en overnacht.

Mijn ouders zelf weten dat ik een relatie ben begonnen met hem aan de hand van mijn verhalen (foto's) op facebook en ik zou hem toch graag voorstellen aan hun die hem zeker en vast met open armen zullen ontvangen.”

Om al bovenstaande redenen, en de redenen vermeld in het verzoekschrift, meent verzoeker dat hij in aanmerking komt voor een internationaal beschermingsstatuut.”

Bij voormelde aanvullende nota is een schrijven gevoegd van L.J. dat luidt als volgt:

“Ik ben J.L. (...) 23 jaar wonende te Antwerpen en ik zal bij deze naar waarheid mijn relatieband omschrijven met S.A. (...).

We hebben mekaar leren kennen in een danscafé genaamd H. (...) te F. (...), Antwerpen op 17/02/2024.

Ik zag hem met zijn vrienden buiten staan en merkte hem meteen op waardoor ik zijn aandacht probeerde op te eisen via zijn vriend (N. (...)).

S. (...) was op dat moment naar mijn gevoel zeer verlegen om met mij een gesprek te starten en dit was ook de eerste keer dat ik hem in het Hessenhuis opmerkte. Met alle eerlijkheid, mocht ik hem eerder gezien hebben had ik zeker en vast net hetzelfde gedaan omdat hij zowel innerlijk als uiterlijk aan mijn type omschrijft.

Hierna ben ik subtiel naar hem toe gestapt en ben ik met hem beginnen praten waardoor ik meteen een klik voelde en zijn nummer heb gevraagd om verder af te spreken.

Door de nacht heen zijn we spontaan beginnen dansen en heb ik de stap gezet naar het zoenen toe. Die nacht is hij dan ook blijven slapen ter uitnodiging van mij.

Hierna hebben we meermaals afgesproken met hier en daar een etentje waarna dit zelfs is uitgedraaid tot vaak samen overnachten bij mij thuis.

Op dit moment kennen we mekaar bijna een maand en zijn we tot slotte een relationele relatie begonnen.

De momenten dat ik vrij ben brengen we samen de dagen door en blijft hij ook overnachten.

Bij deze wil ik erbij benadrukken dat wij zoals elke normale relationele relatieband ook het sensuele erotische gedeelte samen beleven.

Communiceren doen we in het engels, maar ik probeer hem ook wat Nederlands te leren wat hij ook probeert op te vangen door het zelf uit te spreken.

De dagen die we doorbrengen samen proberen we heel wat te doen samen zoals koken, weggaan met mijn vrienden zowel als zijn vrienden, wandelen, enzo...

Ik voel zeer sterk zijn motivatie en liefde om in deze maatschappij verder door te groeien samen met mij en hij streeft er echt naar om zijn Nederlands en leven op te bouwen in België.

Ik probeer hem hier en daar te helpen waar nodig op het gebied van advies en hoe de samenleving werkt binnen deze maatschappij.

Verder wil ik als laatste toevoegen dat hij zeer zorgzaam is voor mij en we echt kunnen zeggen dat dit een serieuze relationele relatieband is die we hebben opgebouwd en hier zeker verder mee willen gaan tot het opbouwen van een mooie toekomst samen.

Zowel mijn vrienden als mijn huisgenoten zijn hiervan getuige dat hij zeer vaak met mij de dagen doorbrengt en overnacht.

Mijn ouders zelf weten dat ik een relatie ben begonnen met hem aan de hand van mijn verhalen (foto's) op facebook en ik zou hem toch graag voorstellen aan hun die hem zeker en vast met open armen zullen ontvangen.

Mocht u nog verder vragen of opmerkingen hebben kan u mij zeker telefonische contacteren op het nummer (...) of via email (...).”

5.3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en neemt aldus geen standpunt in met betrekking tot een eventuele vrees voor vervolging omwille van de geaardheid van verzoeker.

5.4. Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet.

5.5. Hoewel de argumentatie van verzoeker geen uitsluitel kan geven over de geaardheid die hij thans voor de eerste keer aankaart, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek naar deze nieuw opgeworpen

problematiek aangewezen, temeer nu het aantonen van een seksuele geaardheid niet evident is. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

5.6. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Om het CGVS toe te laten verzoeker te horen over zijn geaardheid en verdere problemen en de problemen die hij hierdoor mogelijk kan ondervinden in geval van terugkeer, wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 mei 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER,
K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER